

Sygn. akt II CSK 54/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa M. i D.S.

przeciwko Z.Z.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 września 2005 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W niniejszej sprawie powodowie w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej domagali się uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, ponieważ istniejący w dziale II księgi wieczystej wpis dotyczący współwłasności nieruchomości nie odpowiada – zdaniem powodów – temu stanowi prawnemu. Powodowie wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego i oznaczyli wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 12.500 zł. W tej samej wysokości oznaczona została także wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji (k. 59 akt).

Pojawia się zagadnienie, czy de lege lata skarga kasacyjna powodów jest dopuszczalna w świetle art. 398² § 1 k.p.c.

W poprzednio obowiązującym stanie prawnym (obowiązującym od dnia 1 lipca 1996 r., ukształtowanym ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie k.p.c. – Dz.U. nr 43, poz. 189) Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 października 1997 r., II CZ 120/97 (niepubl.) stwierdził, że sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, Dz.U. nr 19, poz. 147 ze zm.) nie jest sprawą o świadczenie w rozumieniu art. 393 pkt 1 k.p.c. Przepis ten przewidywał niedopuszczalność kasacji m.in. w „sprawach o świadczenie majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu jest niższa niż pięć tysięcy złotych”. De lege lata w art. 398² § 1 k.p.c. (w nawiązaniu do nieobowiązującego przepisu art. 392¹ k.p.c.) wspomina się już o „sprawach o prawa majątkowe”. Uzależnienie dopuszczalności skargi kasacyjnej od wartości przedmiotu zaskarżenia wskazuje na to, że chodzi tu o takie kategorie spraw, w których można określić wartość przedmiotu sporu. Sprawa należy zatem do kategorii „spraw o prawa majątkowe”, jeżeli sformułowane w niej żądanie będzie miało charakter majątkowy. Sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, chociaż stanowiąca w istocie odmianę sprawy o ustalenie prawa w rozumieniu art. 189 k.p.c. (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1985 r. OSNC 1986, z. 7-8, poz. 125), jest sprawą o prawa majątkowe, jeżeli dotyczy bezpośrednio praw rzeczowych ujawnionych w księdze wieczystej.

Żądanie powodów zmierza, jak wspomniano, do ustalenia odpowiednich udziałów we współwłasności nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta. Żądanie powodów stanowi zatem żądanie o charakterze majątkowym, toteż zainicjowana przez nich sprawa należy do kategorii spraw o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. W związku jednak z oznaczeniem w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie 12.500 zł, skarga okazała się niedopuszczalna i należało ją odrzucić. Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.